

עת"א 49123/11/17 - כאמל טורק נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 49123-11-17 טורק(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'ניאנו
עותר	כאמל טורק (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

1. העותר נדון למאסר של 26 שנים בגין הרשעתו בעבירות של ניסיון לרצח, סיוע לפציעה וקשר לפשע. נושא מאסרו מאוגוסט 2002. מאסרו המלא יסתיים באוגוסט 2028.

מאסר שלישי מסווג לקטגוריה ב/1. לפי פקודת נציבות 04.40.00 נמנה על אסירים שכל יציאה שלהם לחופשה מותנית באישור אמ"ן/קמב"ס וכפופה לתנאים מגבילים.

קדמו לעתירה זו עתירות קודמות שהוגשו באותו נושא.

האחרונה שבהן (עת"א 44397-11-16), נדונה בפניי בחודש אפריל. (להלן: העתירה האחרונה) כל העתירות נדחו. בר"ע שהוגשה נדחתה.

2. עניינה של העתירה שילובו של העותר בסבב חופשות. נטען, כי החלטת הרשות שדחתה בקשתו לשלבו בסבב חופשות, אינה מידתית וחורגת באופן קיצוני ממתחם הסבירות.

לטענת העותר, במהלך שנותיו במאסר הועבר מכלא ניצן לכלא השרון כאשר התנהגותו ללא

ללא רבב, נקי מסמים ומתפקד כראוי כאסיר עבודה במפעלים היצרניים ביחידה. אין לחובתו דוחות משמעת. בתקופת מאסרו הממושכת שולב במסגרות טיפוליות שונות ונטל בהן חלק פעיל. בנסיבות שפורטו הסיר שב"ס את התנגדותו לבקשה והמליץ על שילובו של העותר בסבב חופשות, אולם משטרת ישראל, מטעמים שרירותיים,

התנגדה לבקשה.

לטענת העותר, מאז שנדחתה העתירה האחרונה הסירו גורמי שב"ס את התנגדותם ליציאתו לחופשות, והמניעה היחידה היא של משטרת ישראל, מבלי שבחנה את האפשרות שהחופשות תהיינה מחוץ ליפו הרחק ממקום מגוריו, בפיקוח ערבים.

4. המשיב סבור כי החלטת הרשות המבוססת על עמדת משטרת ישראל, (המתנגדת ליציאתו של העותר לחופשות) היא החלטה סבירה ואחראית והעותר לא הראה כל פגם המצדיק התערבותו של ביהמ"ש.

נטען כי משטרת ישראל מתנגדת לבקשה, לאור חומר מודיעיני שלילי על קשרים של העותר עם עבריינים, סכסוכים ופעילויות עברייניות אשר יש בו כדי להצביע על מסוכנות ממנו וכלפיו.

5. בדיון בפניי חזר וטען ב"כ העותר כי מאז שנדחתה העתירה האחרונה, סיים העותר בהצלחה קבוצה טיפולית (שינוי מעגל הפשע) וגורמי הטיפול ושב"ס הסירו את התנגדותם ליציאתו של

נטען כי חוות הדעת האחרונה של משטרת ישראל מ- 9.1.18, שהוכנה לקראת הדיון, מתעלמת מהעמדה החדשה של שב"ס שהסירה את התנגדותה והיא מתבססת על מידע שנמחק מנתוני שב"ס ודי בכך כדי לקבוע שמדובר בהחלטה שרירותית.

באשר למידע החסוי, נטען כי הינו ישן ולא קשור באופן ספציפי לעותר.

6. בהסכמה הוגשו לעיוני פרטי המידע החסוי. בנוסף הוגשה חוות דעת של גורמי מודיעין במשטרת ישראל (17-0612-245)

7. ככלל, תפקידו של ביהמ"ש, לבחון במסגרת עתירה מנהלית את תקינות ההליך המנהלי וסבירות הפעלת שיקול הדעת והאם נעשה האיזון הראוי בין כלל השיקולים.

ככלל, ייטה ביהמ"ש להימנע מלהתערב בהחלטות מעין אלו ולא ישים את שיקול דעתו תחת שיקול דעתה של הרשות המוסמכת. חופשה של אסיר מבית הכלא איננה זכות קנויה, אלא פריבילגיה, טובת הנאה הניתנת לאסיר כאשר הרשויות סבורות כי יש לעשות כן תוך התחשבות בהתנהגותו ובמידת המסוכנות הנשקפת ממנו.

8. מאז ההחלטה בעתירה האחרונה הסיר שב"ס את התנגדותו ליציאת העותר לחופשות, לאור ההתקדמות המשמעותית, כך נראה, בהליך הטיפול ולאוור תפקודו התקין והחיובי של העותר.

חרף זאת, בחוות הדעת המשטרתית, שהוכנה לצורך הדיון, מציינים גורמי המודיעין כי

"קיים מידע שב"ס רב מיום כניסתו של האסיר לכלא המעיד על מסוכנותו הגבוהה של

האסיר, בנוסף קיים מידע משטרתי סודי ביותר.."

נוכח האמור לעיל ברור כי חוות הדעת המשטרית (שלא המליצה על חופשות) מסתמכת

על הנחה שגויה, כאשר בפועל שב"ס הסיר את התנגדותו, נוכח עמדת גורמי הטיפול.

9. בעתירה האחרונה ואלה שקדמו לה, התנגדות המשיב נשענה על התנגדות שב"ס ומשטרת ישראל. כיום, ההתנגדות מבוססת רק על עמדת משטרת ישראל, כאשר יש לזקוף לזכותו של העותר התנהגות חיובית ולקיחת חלק במסגרות טיפוליות והתרמות מהן.

בסופו של יום ההחלטה צריכה לשקלל, בין היתר, את המסוכנות הגלומה בחופשה לאסיר

ולציבור וכן את התנהגותו של האסיר בין כותלי הכלא.

10. עיינתי במידע המשטרתי החסוי והגעתי למסקנה כי אין בו די כיום כדי למנוע לחלוטין את

האפשרות לשלב את העותר בסבב חופשות. ככל שמשטרת ישראל סבורה כי החומר המודיעיני אינו מאפשר לאשר לעותר חופשה בביתו, בעיר מגוריו, יש לבחון מתן חופשה

במקום מרוחק מעיר מגוריו, בליווי צמוד של ערבים, ותנאי מעצר בית מלא שיאיינו את

המסוכנות ביציאתו של העותר לחופשה.

הבחינה הנ"ל לא נעשתה. נהפוך הוא, ההחלטה נשענת על נתון שאינו קיים יותר.

11. מבלי להקל ראש במידע החסוי, חלקו הארי הינו ישן והפך ללא רלוונטי. המידע החדש יותר

אינו מצדיק עוד, כשהוא לבדו, למנוע מהעותר לצאת לחופשות נוכח התנהגותו החיובית

ועמדת שב"ס וגורמי הטיפול.

בנסיבות שפורטו, העתירה מתקבלת.

העותר יוצא לחופשה תוך 21 ימים בתנאים המגבילים שיקבעו ע"י המשיב.

ניתן היום, כ' שבט תשע"ח, 05 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.